

22 stycznia 08 (nr 15)



SPIS TREŚCI

WERSJA PDF

ukryj

Gazeta Prawna

Pobierz PDF



22 stycznia 08 (nr 15)

OKIEM PRAKTYKA

## We Francji dobra ugoda lepsza niż zły proces...

**We Francji ugoda ma pomiędzy stronami powagę rzeczy osądzonej w ostatniej instancji. Nie jest konieczne jej złożenie lub zarejestrowanie w sądzie. W praktyce oznacza to, że spór pomiędzy stronami zostaje definitywnie zakończony i nie może stać się w przyszłości przedmiotem postępowania sądowego.**

Ugoda stanowi we Francji dalece rozpowszechniony sposób rozwiązywania różnorodnych konfliktów. Spotkać ją oczywiście można przy okazji dużej wartości sporów sądowych, ale też w drobnych sprawach życia codziennego. Przykładem, który może stać się szczególnie bliski tym wszystkim, którzy zwiedzając Paryż korzystają z metra, jest nieskasowanie biletu. W tym przypadku grzywna zapłacona na miejscu kontrolerowi to nic innego jak ugoda zawarta z przewoźnikiem.

### Wymogi formalne

Problematyka ugody (transaction) została uregulowana w artykułach 2044 do 2058 francuskiego kodeksu cywilnego. W tej kwestii bardzo istotną rolę odgrywa jednak również orzecznictwo sądu kasacyjnego (Cour de cassation), które dla przykładu uczyniło z ugody skuteczny instrument łagodzenia sporów w dziedzinie prawa pracy.

Według kodeksowej definicji: ugoda jest umową, w drodze której strony kończą spór już istniejący lub zapobiegają temu, który dopiero może powstać w przyszłości. Przyjmuje się, że dla zawarcia ugody konieczne są trzy elementy:

- ▀ istnienie sytuacji konfliktowej pomiędzy stronami,
- ▀ wola położenia kresu takiej sytuacji,
- ▀ poczynienie sobie wzajemnych ustępstw.

Ponadto ugoda wymaga formy pisemnej. Niemniej jednak jest to wymóg dla celów dowodowych (*ad probationem*).

### Uprawnieni do zawarcia ugody

W zasadzie każda osoba fizyczna, jak też prawna, jest zdolna do zawarcia ugody, jeżeli tylko może ona dysponować prawami będącymi jej przedmiotem. W tej kwestii również bogato przedstawia się dorobek orzecznictwa sądu kasacyjnego. Dla przykładu uważa się, że adwokat reprezentujący swojego klienta przed sądem posiada pełnomocnictwo do zawarcia ugody ze stroną przeciwną w ramach toczącego się sporu.

Jeżeli ugoda zostanie podpisana przez jedną ze stron za pośrednictwem osoby nieodpowiednio umocowanej, jest ona dotknięta sankcją nieważności. Należy jednak podkreślić, że jest to nieważność względna, a więc mogą się na nią powołać jedynie strony, i to nie później niż w okresie pięciu lat. Ponadto strony mogą zawsze sanować brak odpowiedniego umocowania w drodze potwierdzenia zawartej ugody.

### Bez rejestracji

Ugoda ma pomiędzy stronami powagę rzeczy osądzonej w ostatniej instancji. Nie jest przy tym konieczne jej złożenie czy zarejestrowanie w sądzie. W praktyce oznacza to, że spór pomiędzy stronami zostaje definitywnie zakończony i nie może stać się w przyszłości przedmiotem postępowania sądowego.

Czy warto więc poszukiwać rozstrzygnięcia sporu poprzez zawarcie ugody z przeciwnikiem? Wszakże wymaga ona poczynienia z każdej strony ustępstw, których być może dałoby się uniknąć, oczekując na orzeczenie sądowe. Trzeba jednak pamiętać, że oczekiwanie na przychylny rozstrzygnięcie sądu może trwać latami, zawsze wiąże się ono z pewną dawką niepewności oraz kosztami. Natomiast zdarzały się nam już w praktyce przypadki, gdzie w drodze ugody wierzyciel otrzymywał 70-80 proc. swojej należności płatne, co bardzo istotne, w krótkich terminach.

LUCIEN PECZYNSKI

wspólnik zarządzający paryskiej kancelarii Copernic Avocats

Tygodnik Prawa  
Gospodarczego

Pobierz PDF



Prawnik

Pobierz PDF



Nowe prawo 2008

Pobierz PDF

Internet

Pobierz PDF